

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

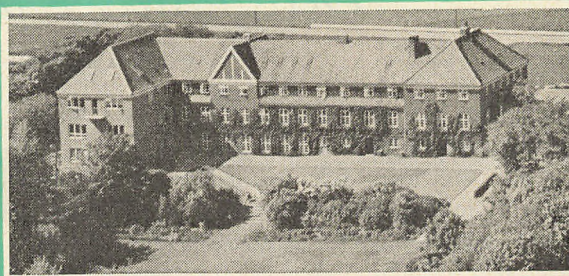
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

3 Marts 1962 · 54. årgang

VÅRBRUD

Endnu råder vinteren i naturen, træer og buske ser ud, som de har gjort i flere måneder. I virkeligheden er der alligevel allerede sket en forandring.

Prøv at skære et ahorntræ over, og man vil se saften rinde i litervis ud af såret. Saftstigningen er begyndt. I løbet af et par måneder vil træerne stå med blade og derefter blomst og frugt. Der er dog altid et eller andet træ, som ikke „springer ud“. Så ved vi, at dette træ er dødt — gået ud.

Det er det tiltagende lys, som får saftstigningen i gang. Det kan ikke endnu være varme, thi marts har været vinterlig nok. Men før blade og frugter kommer, må der varme til. Lys og varme giver naturen liv.

Der er noget ved naturen i marts, der kan minde om en vis ungdom. En ungdom, som nok også findes på Nissum højskole og efterskole. De er vokset op i hjem, hvor man levede i tro på Jesus, og børnene fik ganske naturligt del i denne tro. De lærte at kunne tale uden banden eller andre utilbørlige ord. Man gik i kirke eller måske til børnegudstjeneste. Man levede virkelig i sand og glad barnetro. Desværre må vist også føjes til, at disse børn også ofte var meget godt tilfredse med sig selv og deres eget gudsforhold.

Men når man ikke rigtig er barn mere, så -

ja, så er det, marts måned kan komme. Lyset fra Guds ord og Guds hellighed falder på os, og lyset får den unge til at spørge: Har jeg i virkeligheden nogen ting? Jeg har haft hjemmets tro, men har jeg selv noget nu? Det hele kan blive så bart, øde og koldt. „Lys uden varme er helvedes kval“ (Gr.).

Det er nu ikke noget forfærdeligt, der sker, det er meget snarere noget, ligesom forårets saftstigning i træet. Det er Guds gode Helligånd, der virker i hjertet for at kalde til personlig tro. Når varmen kommer til, Helligånden herliggør Jesus som frelser for syndere, sker det, at et menneske kan sige : „Nu tror jeg ikke længere for andres tales skyld, nu har jeg selv hørt og ved, at denne er sandelig verdens frelser“ (Johs. 4, 42).

Men vårbruddet er også krisetid. Jesus kommer for at samle Jerusalems børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men endnu er der nogle, som ikke vil. P. Roesgaard.

1 kokkepige

og 2 andre unge piger søges til 1. maj.

Er der ikke nogen af vore tidligere elever, der kunne tænke sig at hjælpe os?

A. Kristensen.

Det glædelige budskab

Af AAGAARD MADSEN

(fortsat)

Det var ikke bare et tilfælde, at forrige afsnit sluttede med første linie af Lukas kap. 2; men det var altså heller ikke for at føre tanker hen på juleevangeliet. Hvis vi nu i tanker fører kapitel- og versnumre ud i margin, hvor de hører hjemme, som noget læsningen uvedkommende, så finder vi i de første 100 vers en helhed, en beretning, der som en pilgrimsrejse fører os frem til tidens fylde - en beretning, der i stigende intensitet og fylde viser os opfyldelsen af en meget gammel forjættelse: „Se, din frelser kommer . . .“

Der er så mange af vore veloplyste unge, der så udmærket godt ved, at *det skete*, da Augustus var kejser, og da Kvirinius var landshøvding - det fortæller også noget. Derimod glemmer de ofte, at - men - er et bindeord, og at ordet i dette tilfælde binder noget meget væsentligt sammen.

For mig er det at agte Guds ord ikke at betragte det som urørligt - som en museumsgenstand; men det er for mig en brugsgenstand, som et stykke jord, vi skal grave og dyrke i, og det må så hver enkelt tage sit ansvar for. Når vi nu ser Lukas, med sine bjerge af notater foran sig, som derefter blev føjede sammen til disse herlige ord, så undrer det mig alligevel, at så mange får *ondt*, hver gang de hører ordet bibelkritik, det er da ikke lidt mere eller lidt mindre nøjagtighed, der er afgørende for, om det er Guds ord.

Der er en lille vending her, som jeg mange gange har stødt mig på, og jeg kan ikke undlade at nævne, at de forkyndere, jeg vist med rette ventede det af, ikke hjalp mig med at løfte den sten. (Derom mere senere). Der står: „Og fordi Josef var . . .“ Nu havde vi netop læst så meget om kvindernes rolle i denne alle tiders største, skelsættende begivenhed, og så kommer her denne orientalske tanke, tror man. Skal der nu absolut rages en mand ind i det,

fordi man den gang troede, at kvinden i sig selv intet var? Nej, Gud ske lov, jeg skal senere prøve at give en forklaring på, hvad dette, og fordi, betyder. Man har måske godt af at gruble over en kort bemærkning. - Jeg har i parentes bemærket også grublet over, hvorfor jeg har grublet så meget over dette problem. Ifølge psykologiens grundlov skal man finde den slags årsager i sin egen fortid, og jeg tror, at det også passer her. Jeg er født på en egn, hvor man ivrigt kolporterede det enevoldske kvindesyn angående disse skabningers påklædning og pligt til at holde mund i forsamlinger m. v. Jeg mener nu, at det var en meget dårlig, orientalsk vare, man den gang importerede - til erstatning for det originale, nordiske syn på kvinden, og for det andet tror jeg aldeles ikke, at det nogensinde var Guds mening, at andre folk - vi indbefattet - skulle indrette vore herværende forhold i sådanne ting efter jødisk og/eller paulinsk tankegang. Det blev i alt fald her i Norden til en meget lidt kristeligt præget livsopfattelse: Af Guds nåde - vi alene vide. *Nådigherren*, der nok skulle sige, hvad den *lille mand* skulle tro og tænke, og hvor han måtte være, hvis han overhovedet måtte være der. Desværre viser den tankegang sig levedygtig endnu; men netop nu er det tiden at betænke, at skellet mellem den nordiske retsopfattelse og den ovennævnte, også kaldet Romerretten, fra Arilds tid har stået ved Ejderen. Der bør den blive stående, som de kommende dages Dannevirke.

Det var sådan et lille frikvarter - anden beskæftigelse - som jeg syntes, vi skulle have, før vi gik til Johannes. Dette evangelium vil jeg gerne sætte lidt for sig selv.

For nu at tage kritikerne først, så har de jo tilladt sig at tvivle på, om dette evangelium i det hele taget er skrevet af apostlen Johannes. Har Gud ladet en skrive det, men givet det

Johannes' navn - af en eller anden grund - så er det mig stadig lige værdifuldt. Noget tyder på, at det er skrevet af en, der har fået første del overleveret, og som selv har oplevet resten. Men derfor kan man da godt tillade sig at tvivle på kritikens berettigelse, for det er skrevet af en, der har evner som digter, og en sådan kan man ikke bedømme efter en almindelig målestok. Efter almindelig opfattelse havde Johannes gode evner, og han kan udmærket være penneføreren, så enten det er sådan eller sådan, så er det Guds ord. Så lad dem da bare . . .

Det er blevet sagt, *at vi er for blufærdige eler for forfængelige til at kunne sige sandheden om os selv; men digteren kan sige alt om, hvordan mennesket er.* At en tildragelse går gennem en digters pen, bliver den ikke mindre sand af - tværtimod. For den, der vil lytte - lytte sådan, som Maria i Bethania lyttede - åbner der sig noget helt nyt, noget stort og skønt; men når så mange påstår, at de ikke forstår det, digterne siger, så kan det meget vel skyldes en manglende evne til at lytte. At Maria forstod denne kunst på en særlig måde, fremgår tydeligt. At Jesus forstod at værdsætte denne evne er ligeså tydeligt. Så kan vi nok have god grund til at gøre os vor yderste flid for også at øve os i den *kunst*. Her hos Johannes er der noget godt at øve sig på. Noget i den retning må Grundtvig have tænkt på, da han skrev: Talsmand, som på jorderige med et suk kan bedst udsige, hvad vi evig trænge til, i et suk kan alt udtrykke, hvad for evig gør vor lykke, du, som kan alt, hvad du vil! Værdiges til os at dale og Guds storværk at udtale på vort jævne modersmål. - Guds Ånd - digterens ånd og vor fattige ånd, de kan komme til at samarbejde, hvis vi altså vel at mærke vil - og vil øve os.

Mattæus går selvfølgelig tilbage til Abraham, når han skal begynde at fortælle. Markus går lige til sagen uden omsvøb, og Lukas samler interessen om forhistorien; men hos Johannes finder vi de store syner, han nøjes ikke med et forord, han fører os i ganske få ord, i svimlende fart, baglæns ud af tiden og tilbage i

evigheden. Der begynder hans beretning. Ja, men han begynder da netop med juleevangeliet. Det gør han også. Han gør begge dele på én gang, og han gør det godt - helt uforklarligt godt. - Et digterværk er ikke let at nå bunden i. Her tror jeg, det er umuligt. For at bruge Johannes' egne ord, hvis alt skulle tolkes i enkeltheder, så ville den hele verden ikke kunne rumme alle de bøger. Det er dog ikke den egentlige grund til, at jeg helt undlader at prøve på at komme det nærmere. Jeg kan bare ikke tolke det. Men jeg kan føle, at der er noget meget værdifuldt, og derfor vil jeg så gerne anbefale det til andre.

Engang i november måned sidste år begyndte jeg på et stykke til Nissumbladets julenummer. Det var nogle betragtninger over de forskellige juleevangelier; men man skal jo være noget særligt, for i få ord at kunne sige noget særligt om noget særligt vigtigt, så det gik altså ikke. Disse betragtninger udgør nu den sidste tredjedel af denne artikel og handler om juleevangeliet. Det kommer så forhåbentligt i bladet en månedstid før næste jul. Så kan der blive tid til at se efter, hvad der menes med ordene. Og fordi Josef . . . Det bliver spændende at se, om vi så er enige om det, og så kunne det jo være, at en enkelt til den tid vil have set lidt bedre efter, hvad der egentlig står i de fire evangelier.

Statsunderstøttelse til folkehøjskole i sommeren 1962

Til et 5 måneders ophold kan fås fra 365 til 1275 kr. efter ens økonomiske forhold, og næsten alle kan få. Dog bliver der næppe mange, der får 1275, men langt de fleste vil antagelig få 1095 eller 910 kroner.

Vi har endnu plads på højskolen til sommer. Den sidste måned har givet ikke så få forespørgsler, men ingen indmeldelser. — De kommer dog nok(?).

MINE INTERESSER

At skrive lidt om sine interesser kan blive et alvorligt emne.

Hvorfor?

Gennem sine interesser afslører man sit inderste JEG.

Spørgsmålet om, hvilket erhverv man har, er ikke nær så afslørende. At man er smed, slagter, lærer, landmand osv. siger ikke meget om det personlige hos vedkommende.

Man kan f. eks. udmærket have et erhverv, der ikke interesserer udøveren (samlebåndsarbejderen). Helt anderledes med interesserne. De vil præge mennesket.

Personligt hører jeg til de mennesker, der har erhverv og interesseområde fælles, dvs. mit arbejde er min interesse, eller mine interesser er mit arbejde.

At færdes mellem levende væsner har altid haft min interesse. Derfor var „springet“ fra landbrug og til lærergerningen ikke så stor, som mange tror.

Helt fra min barndom, hvor en gammel lærerinde - min moders faster - indpodede de gamle eventyr-historier og bibelhistoriske skikkelser i mit drengesind, har jeg været optaget af disse fag. Kilderne er umålelige - og det vil være mig umuligt at skjule denne interesse ret længe ad gangen. Det samme gælder fag som geografi og nutidsorientering.

Engang, da jeg som stor dreng gik og humpede rundt efter en fodboldkamp og havde besvær med at passe mit arbejde, udbrød min fader: „Tror du virkelig, at du kan leve af at spille fodbold?“ Det var nok blevet smalkost, hvis fodbold var blevet mit arbejde - men til gengæld har idrætsarbejdet altid haft min interesse. Personlig spillede jeg min hidtil sidste fodboldkamp i J.B.U.s turnering i efteråret 1961.

Idrætten har altid stået for mig som et middel i ungdomsarbejdet. Den er ikke udnyttet effektivt nok indenfor KFUM og KFUK. - Vi

har ikke haft ledere nok - for *idrætsleder* er mere end idræt og leder. Begge egenskaber skal være tilstede.

Jeg synes, at vi ældre har svigtet ungdommen siden 2. verdenskrig.

Vi giver ungdommen længere og længere fritid - praler endda deraf - MEN har vi gjort tilsvarende for at uddanne ledere, der kunne vejlede i denne fritid? Har vi stillet tilsvarende større lokaler til rådighed, når det gjaldt fritidsanvendelse?

Mit svar hænger i luften.

Derfor glæder det mig, at Nr. Nissum højskole omgås med planer om at bygge en mindre idrætshal. To opgaver mere kan da løses af den 75-årige skole.

1. At være rammen om fritidsbeskæftigelsen af eleverne og evt. andre (Lemvigkredsen).
2. At være et sted, hvor ledere - også til idrætsarbejdet - finder mulighed for hjælp til et krævende fritidsjob - at vejlede dansk ungdom.

Måtte vi - hele familien - få nogle gode arbejds- og interessebetonede år på Nr. Nissum højskole, da er et mål og et ønske opfyldt.

Ths.

Den nye byggesag

På givne foranledning meddeles, at vi ikke har søgt ministeriet om tilladelse til at modtage skattefri gaver, fordi vi gerne vil bygge en stor sal. Nogle mener, at sagen er for lille til at opnå en sådan tilladelse. Jeg skal se, hvad muligheder der byder sig.

Vi har modtaget fra

Forældre	50,00 kr.
F. A. G.	1000,00 kr.

For 1050,00 kr.

takker vi hjerteligt.

Lærer Ths. Mogensen

Vor nye højskolelærer er 45 år. Han er uddannet ved landbruget, var elev på Tommerup Højskole 37-38 og på Hammerum Landbrugsskole 41-42 og selvstændig landbruger fra 42 til 47.

I 47-48 tog han årskursus med afgangseksamen fra Statens Gymnastikinstitut, og fra 48 til 53 lærereksamen på Th. Langs Seminarium i Silkeborg, hvorefter han blev ansat som lærer ved Farre skole i Give sogn. I tiden er lærer Mogensen på Danmarks Lærerhøjskole og får årskursus i litteratur, historie, samfundslære m. m.

Både lærer Mogensen og fru er fra Hinge sogn. Fru Mogensen var i 1940 elev på Tommerup Højskole. I ægteskabet er der 4 børn.

Lærer Mogensen har i flere perioder haft sæde i KFUM og KFUK's Idrætsforbunds hovedbestyrelse og har, siden håndboldarbejdet blev reorganiseret i Jylland og senere for hele landet, været medlem af dette udvalg, de sidste år som formand. Ligeledes er lærer Mogensen med i Forbundets Missionsudvalg, der arbejder for indsamling af idrætsmateriel til missionsarbejdet.

Fra anden side har jeg hørt, at lærer Mogensen for særlig stor indsats inden for M. og K.s idræt har modtaget „Guldnålen“.

Vi på skolen tror, at vi i lærer Mogensen får en meget god og meget dygtig lærer til især at tage sig af højskolefagene og gymnastik og idræt. Vi byder familien Mogensen hjertelig velkommen. Vi håber, at „Brejtdablik“ må blive en god ramme for familielivet, og vi håber og tror, at lærer Mogensen må få lykke og velsignelse til sin gerning blandt vore unge.

For at Nissum-vennerne landet over kan komme til at kende, hvad det er for en ny lærer, vi skal have, har jeg bedt lærer Mogensen om et bidrag til vort blad, og det følger hermed.

Støttefonden

Adskillige tidligere elever her fra denne skole tegnede sig i årenes løb for et bidrag til skolens støttefond, f. eks. 10 kr. årligt i 5 år.

Disse penge, som kun bestyrelsen kan disponere over, har været til megen nytte. Hvor langt tilbage denne ordning har virket, ved jeg ikke, men i 1949 stod der godt 5000 kr. på bankbogen.

Skolen ejede dengang et vandværk i fællesskab med det nu nedlagte mejeri „Elmely“, og ved mejeriets nedlæggelse måtte skolen (og 3 små forbrugere) overtage hele værket. Af støttefondens midler udbetalte skolen da 4225 kr., hvoraf dog de små forbrugere siden indbetalte 1125 kr., som naturligvis blev genindsat på støttefondens bankbog. Det var en uventet og ubehagelig udgift på 3100 kr., og det var vel nok godt, at vi havde støttefonden.

Ved byggeriet i 1958 bidrog støttefonden med 18.000 kr., og så var der 375 kr. tilbage. Sammen med skolens opsparede midler (vi havde fået en bedre tilskudsordning i 1954), bidrog disse 18.000 kr. til, at vi turde bygge, og hvor var det godt, vi fik mod til det.

Når vi kommer til april 1962, har vi antagelig ca. 15.000 kr. på kontoen, og disse er altså indgået i løbet af 4 år. Om vi får mod til at bygge igen, ved vi vel næppe helt endnu, men jeg skriver dette, for at de mange bidragydere skal vide, at deres mange småbeløb har haft og kan fremdeles få stor betydning for skolen.

Derfor skal I, der har indbetalt pengene, have vor skoles bedste tak.

Der er imidlertid nogle, der skal have en særlig tak, og det er dem, der tegner sig for en ny 5 års periode. Hvis I vidste, hvor glade vi er for sådan en venlighed, så blev I selv glade. En af dem fra 56-57 har nylig sendt sin 5. tikroneseddel, og samtidig tegnede han sig for en ny 5 års periode på 20 kr. årligt. Den slags venner er meget værd for skolen, og vi håber, de må opleve lykken ved at være glade givere.

„Her er jeg, send mig!”

Kristendom er dette, at Gud friede os ud af mørkets magt og over i hans søns rige.

Betyder kristendommen intet for dig, skyldes dette næppe uvidenhed, men snarere ret og slet sløvhed og ligegyldighed. Mon vi ved, hvad ordene: sult, tørst, sorg, ensomhed og hjemløshed betyder? Selv ordene: godt og ondt er for mange nutidsmennesker overfladiske begreber.

Er der noget skel mellem tro og vantro? Ja, Gud satte da skel mellem godt og ondt, altså også mellem tro og vantro.

Har du valgt at tjene Jesus, eller står du måske på tærskelen mellem himmel og helvede? Måske var du for ikke så længe siden inde under omvendelsestønerne, men hvad blev det til?

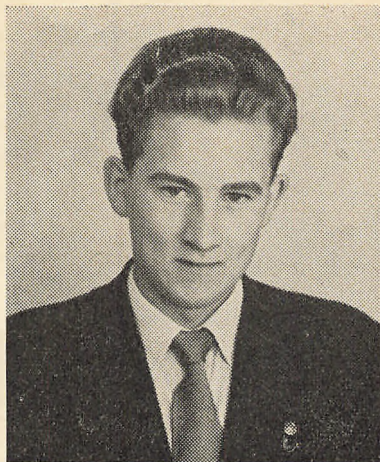
Fik du sagt ja? Måske var det sidste gang, Herren kaldte.

Fik du sagt ja, så har du fået ballast for livet, og lovsang og tak vil præge din tilværelse. Jo, for Gud dømmer os efter de gode gerninger, vi ikke selv gjorde.

Men Gud kalder dig også til tjeneste. Du synes, du mangler evner, men gå, når Herren byder, så vil han give dig evnerne. Bed som profeten Esajas: „Her er jeg, send mig!” (kap. 6, vers 8).

Ja, det var tanker fra en missionsuge. Jeg lader dem gå videre til alle kammeraterne fra 56-57 sammen med en venlig hilsen.

Bent Jensen.

Lærer Ejvind Svendsen

Vor nye efterskolelærer er 28 år. Hans hjem er i Astrup ved Hjørring, men flere af ungdomsårene er tilbragt i Nr. Nissum, dels som elev på efterskolen i 48-49 og dels som medhjælper på skolen og i Øster Stokholm.

I 1958 tog han lærereksamen fra Vordingborg seminarium, og efter at have aftjent sin værnepligt blev han ansat som lærer ved Vanerup skole 1. november 1959, hvor han stadig har sit arbejde, indtil han den 15. april overtager lærerpladsen her. Siden sin eksamen har lærer Svendsen haft to begynderkursus fra Danmarks Lærershøjskole.

Fru Svendsen var elev på Haslev udv. Højskole sommeren 1953, har sygeplejeuddannelse fra Diakonissestiftelsen 1957 og var indtil 1. novbr. 1959 ansat ved Statshospitalet i Vordingborg. Familien Svendsen har en lille søn.

Det er med stor glæde, vi byder Ejvind Svendsen velkommen til skolen igen. Vi synes ligesom, han hører til her, og vi håber, han må få lykke og velsignelse til at gøre en god lærergerning her, og at familien må få en lys og lykkelig fremtid i Nr. Nissum.

✧ *Hjemme fra skolen*

Missionsugen fik et meget stilfærdigt forløb, men det var rigtig en sangens uge.

I stormdagene havde vi en tur til Bovbjerg, men vejret var næsten for hårdt.

En officer fra „Folk og Værn“ har gæstet skolen og fortalt om de unges muligheder inden for forswarets forskellige grene.

Vi har haft ungdomsmøde for sognet og vore egne. Seminarielektor Johs. Hejbøl læste stykket: „Et spil om en vej, som til himlen går“. Så fik vi alle kaffe, og lektor Hejbøl sluttede ud fra sangen: Vi går i fare, hvor vi går.

I fastelavnsferien var eleverne rejst hjem så nær som fire, men vi havde det også ganske rart på skolen, og de fire var sammen med skolens folk i Lemvig mandag aften.

Efter fastelavn begyndte vi igen på vort kursus i gymnastikledelse m. m. Der var 22 deltagere til at begynde med, og de 19 gennemførte deres opgaver. De fleste med særdeles smukt - og alle med hæderligt resultat. Det var en oplevelse for os alle at have forbundssekretæren i FDF her i to uger; for de, der ikke var med, fik også noget, og vi føler stor taknemlighed over for sekretær Mejdal, der gav os så meget af sin kostbare tid.

Vi regner med at fortsætte til næste vinter, men hvordan og hvorledes ved vi endnu ikke.

Jeg vil gerne takke dem, der har sendt bidrag til bladet, og vi tager med glæde mod korte vidnesbyrd. De har deres naturlige plads i bladet, men vi er også glade for så meget andet. Send os noget godt, noget smukt og noget fornøjeligt. Vi mangler næsten altid stof.

Vi kan endnu modtage nogle få elever på højskolen til sommer, og på efterskolen til vinter har vi også nogle få ledige pladser. Og så skulle vi jo snart til at tænke på højskolen til vinter.

Må vi få at mærke, at vi har 2000 læsere - ja, mange flere?

Det glæder os, at vi er i stand til at præsentere vore nye lærere i dette nummer af bladet.

Desværre skal vi af med nogle af pigerne, og

vi kommer muligvis til at mangle en helst ikke for ung kokkepige og 2 unge piger. Vi hører meget gerne fra tidligere elever eller deres pårørende.

Ord til eftertanke

Prøv dig selv. Arbejd udholdende med din bibel. Des mere du arbejder med Guds ord, des mere du lukker dig op over for kristne venner, des mere du arbejder for sjæles frelse, des mere vil du opdage, at du selv får mest.

I et sogn i Norge skulle en missionær tale, og der var i hele sognet kun en ungkarl, der kunne tænke sig at huse missionæren. Da de skulle til ro, blev ungkarlen ved at bede, og han bad hele natten. I den by var der ikke et hjem, som Gud ikke rørte ved.

Måske kan du ikke ret meget, men vær altid Gud tro. Husk, at bønner er de frelste sjæles åndedræt.

Prøv at læse salme 8.

Glæd eder altid i Herren.

Venlig hilsen fra

Jens Østergaard 55-56.

HØJSKOLEPOST

„USTANDESELIG“ 1957.

At atomer kan spaltes og grundstoffer forandres, det er efterhånden velkendt, selv om det for få år siden blev anset for umuligheder, men at vandre-mappen „Ustandselig“ fra sommeren 1957 kan lade sig standse, det er dog det skrappeste, jeg endnu har hørt i atom- og rumalderen.

Den, der har foretaget denne standsning, bør snarest opgive forsøget og lade mappen gå videre.

Skulle „Ustandselig“ være kommet ind i et evigt kredsløb om solen, eller skulle den på anden vis være totalt forsvunden, så bedes alle fra 1957, der vil være med til at starte en ny vandremappe, skrive til

Fru Grethe Scriver,
„Højgård“, Hvam pr. Sjørsløv.

TAK

til alle, der straks betalte deres elevforeningskon-tingent. Det var mange, der gjorde det. Tak også til de øvrige, hvis de nu vil se at få beløbene sendt. En særlig tak til de mange, der har skrevet nogle venlige ord bag på kuponen. Disse små korte breve

har været os til megen glæde. Får vor skole imidlertid kun tak, så får den for lidt. Derfor bedes I huske skolen, når I er sammen med unge. *Fortæl dem*, hvor glade I var for at være her, og anbefal dem at tage en sommer eller en vinter her.

ØSTVENDSYSSEL HØJSKOLEKREDS

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag d. 14. april kl. 20,00. Pakkefest. Taler: forstander M. Linderoth, Sommersted ungdomskole. — Emne: „Hvordan tænker jeg mig hende-ham?“

AARHUS HØJSKOLEKREDS

Sammenkomst på KFUM, Klostergade 37, onsdag den 4. april kl. 20,00. Forstander H. Pedersen, Grejsdalens Ungdomsskole. Emne: „Er alt godt i de gode tider?“ — Forretningsfører M. S. Poulsen, buddhistmissionen: „Kommer det os ved?“

TIL LYKKE!

Søndag den 11. februar 1962 viedes i Nørhå kirke frk. Else Marie Møller (1955) og hr. Mogens Jensen. — Bopæl: Grurup pr. Hurup.

Fredag den 30. marts vies i Års kirke frk. Birgit Langgaard Pedersen (1954) og hr. Verner Andersen, Åkjær, Skive (50-51). Bryllupsadresse: Nibevej 25, Års.

VORE MØDER

- 28. marts Vorbasse. M. P.
- 11. april. Karup. A. Kr.
- 12. april. Nees. A. Kr.
- 24. april. Vandborg. A. Kr.

VANDREMAPPERNES BESØG

- „Førglemmigøj“ 1933. 16. februar 1962.
- „Guldsnoren“ 1941. 21. februar 1962.
- „Sølvsnoren“ 28-29. 27. februar 1962.
- „Mindekredsen“ 1950. 7. marts 1962.
- „Gensynet“ 58-59. 16. marts 1962.

Adresseforandringer

Vinterskolen:

- 60-61 Henning Leth Jensen, „St. Gedebo“, Tvis — samme, Damtoft, Tvis.
- 55-56 Bent Præstholm, Aldershvile, Nr. Felding, Holstebro — samme, Ellenshøj, Timring, Vildbjerg.
- 50-51 Svend Erik Enevoldsen, Ås, Vildsund Vest — samme, Sjørring.
- 40-41 Chauffør Holger Gai, Byrum 50, Læsø — samme, Nyborgvej 4, Frederikshavn.

Sommerskolen:

- 1961 Frk. Birgit Skovgaard, Rørkjærdam, Aulum.

- Fru Birgit Poulsen, Munksgård, Asp, Struer.
- 1960 Frk. Judith Bredvig, Ahle Kjærgård, Barde, Herning — samme, Hvilehjemmet, Lind, Herning.
- 1960 Frk. Mette Thise, Anshede, Fuur — samme, Udbyhøjvej 7, Randers.
- 1959 Frk. Else Christensen, Durup Hvilehjem, Durup — samme, Vester Kamstrup, Nr. Nissum.
- 1959 Frk. Erna Andreassen, Grauballe — samme, »Hjørnholm«, Frølund pr. Hammerum.
- 1959 Frk. Inger J. Gramstrup, Nr. Hedegård, Ørum, Bedsted, Thy. — Plejeelev, frk. Inger J. Gramstrup, Syge- og Hvilehjemmet, Bedsted, Thy.
- 1957 Frk. Nanna Marie Vangsgaard, adr. købmd. Alf. Jensen, Bedsted, Thy — samme, Brugsforeningen, Bedsted, Thy.
- 1957 Sygepl. frk. Ruth Vibskov Christensen, Amtssygehuset, Viborg. — Sygepl. fru. Ruth Vibskov Nielsen, Birkevej 18, Viborg.
- 1957 Frk. Tove Klinkby, Hygum, Klinkby — samme, adr. Thor Johansen, ambassade Royale de Noruege, Güniz, Sakak 44, Ankara, Turkey.
- 1956 Sygepl. frk. Birgitte Smith, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, København F. — samme, Filadelfia, Dianalund.
- 1955 Frk. Else Marie Møller, „Vestergården“, Sundby, Snedsted. — Fru Else Marie Jensen, adr. Mogens Jensen, Grurup, Hurup.
- 1954 Fru Ingrid Dyrholm, Missionshuset, Skave, Holstebro — samme, Brandstrup præstegård, Rødkærsbro.
- 1954 Fru Inga Christensen, Støttrup, Farsø — samme, Gravensgade 5, Års.
- 1953 Fru Anna Johannesen, Hesseløvej 8, Nykøbing Sjl. — samme, Statshospitalet, Viborg.
- 1951 Lærerinde frk. Frida Østergaard Nielsen, Rousthøje skole, Varde — samme, Stagstrup gl. skole, Hørdum, Thy.
- 1950 Fru Mennie Molin, Maglemersvej 4 A, Mariibo — samme, „Colas“, Østre Havnevej, Nørresundby.
- 1947 Fru Inge Bjørn, KFUM.s kollegium, Lærkenborgvej, Kalundborg — samme, KFUM.s kollegium, Stignæs, Skælskør.
- 1937 Sygeplejerske, frk. Anna Pedersen, Kommunehospitalet, Aalborg — samme, Stengade 10, 6. sal, Aalborg.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 1967